

Κ' οἱ ῥυθμοὶ τοῦ Κουκουζέλη,
 'Σ τοῦ κλοῦ, κλοῦ, κλοῦ τὴν φωνήν,
 Ὅλα, ὅλ' ἄς σιωπήσουν,
 Καὶ μὴ τύχη νὰ λαλήσουν,
 Ὅτ' εἶν' δίχως ἡδονήν.
 Καὶ αὐτὴ ἡ καλομοῖρα
 Τοῦ Ἀπόλλωνος ἡ Λύρα,
 Ποῦ 'ς τὸν Ὀλυμπον λαλεῖ,
 Ἄς τζακίση τὸ δοξάρι
 'Μπρὸς τοῦ φι, σί, σί τὴν χάρι,
 Καὶ ἄς μὴ παραλαλή.

uuuuuu

11. Θαυμαστοὶ κρασοπατέρες
 Ταῖς Γαβάθαις σὰν μαχαῖρες
 Ξεσπαθώστε μιᾷ φορᾷ.
 Κι ἀπὸ δυὸ καὶ δυὸ μονάχοι,
 Σὰν ἀνδρεῖοι μονομάχοι,
 Ἄς ρουφοῦμεν τολμηρά.
 Εἰς τὴν μάχην τούτην ὅμως
 Ἄς βαλθῇ αὐτὸς ὁ νόμος
 Τῆς φρικτῆς πολεμικῆς.
 Ὁ καθένας 'ς τὴν ἀράδα
 Ἄς χτυπᾷ μ' ὀγλιγωράδα
 Τὴν γαβάθαν τῆς ρακῆς.
 Κι ὅποιος πλέον καταντήση